

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413010405
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1413010405.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka v trestnej veci proti obžalovanému C. P. a spol., stíhaných pre zločin podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a iné, o odvolaní okresnej prokurátorky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/153/2013 zo dňa 26.08.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. 06. 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresnej prokurátorky sa zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, 3T/153/2013 zo dňa 26.08.2014 boli obžalovaní 1/ C. P., nar. XX. XX. XXXX/XXXX v H. a X/Mário C., nar. XX. XX. XXXX/XXXX podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV, sp. zn. 1Pv 702/10, zo dňa 06.11.2013, pre zločin podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v znení zákona č. 576/2009 Z.z. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., v znení zák. č. 576/2009 Z.z., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 30. 08. 2010 v H., na B. ulici, pri dome č. XX, kde sa v tom čase nachádzali členovia rodiny C., pochádzajúci z Rómskej etnickej skupiny a to prinajmenšom poškodení F. C., D. N., V. C., I. C., ale aj Z. F., pochádzajúci z Rómskej etnickej skupiny, ktorí sa tam nachádzali z dôvodu pietnej spomienky n zosnulých členov rodiny, ktorí boli v uvedený deň zastrelení v S. T. D., sa obvinení vykríkujúc vyhrážali zabitím Rómov, hovorili o potrebe pozabíjania Rómov, pričom taktiež vulgárnymi výrazmi nadávali na Rómov a obž. C. P. uchoпил za odev poškodenú Z. F., ktorú stiahol na zem, nadával jej do špinavých Cigánov a vyhrážal sa zabitím na uvedenom mieste sa nachádzajúcim osobám rómskeho pôvodu a obž. I. C. taktiež vulgárnymi výrazmi útočil na poškodenú Z. F. v súvislosti s jej rómskym pôvodom a poskakujúc na mieste naznačoval snahu o fyzický útok a po následnom predvedení na Obvodné oddelenie Policajného zboru S. T. D. obž. C. P. pokračoval vo verbálnych vulgárnych útokoch na príslušníkov Rómskej etnickej skupiny a vykrikoval, že keď bude prepustený z polície pozabíja Rómov C.,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Okresný súd súčasne, podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodeného F., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., B. XX s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie okresná prokurátorka v neprospech oboch obžalovaných, ktoré odôvodnila osobitným písomným podaním tak, že sa nestotožňuje so záverom súdu, pokiaľ tento oslobodil obžalovaných spod obžaloby, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Podľa odvolateľa dôkazy zadokumentované v spisovom materiálu oprávňujú prijať záver, že skutok sa stal, a že sa ho dopustili obaja obžalovaní, tak ako sa im kladie za vinu

v podanej obžalobe. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že vina obžalovaných len preukázaná, pričom nejedná sa len o usvedčujúce výpovede osôb z rodiny C.v, ale aj o výpovede ďalších svedkov, najmä poškodených Z. F., F. C., Q. H., N. C., ktorí boli vo veci vypočutí viackrát. V oslobodzujúcom rozsudku okresný súd poukazuje na značné rozpory v týchto usvedčujúcich výpovediach, čo značne spochybňuje vierohodnosť ich výpovedí. Odvolateľ síce pripúšťa, že určité nezrovnalosti tu existujú, nemožno ich však považovať za závažné rozpory, ktoré by mali vplyv na vierohodnosť ich výpovedí. Ich existenciu je potrebné vidieť skôr v tom, že od skutku uplynulo dlhšie časové obdobie, čo určite malo vplyv na uchovanie si prežitého v pamäti svedkýň. Za najhodnovernejšie pritom z uvedeného hľadiska treba považovať tie výpovede, ktoré boli podané v krátkom časovom odstupe po spáchaní skutku, tieto sú najhodnovernejšie a preukazujú skutkový stav uvedený v obžalobe. Zvlášť vyzdvihla výpoveď poškodenej Z. F. zo dňa 26. 05. 2011, zápisnicu o konfrontáciu medzi ňou a obžalovaným P. zo dňa 01. 03. 2013, kedy táto uviedla, že muž v bielom (obž. C.) poskakoval na mieste a chcel sa biť, avšak ho ukľudnil jeho brat, pričom toto vyjadrenie poškodenej korešponduje aj s jej výpoveďami pred vznesením obvinenia. Taktiež uvádza, že aj z výpovede poškodeného F. C. po vznesení obvinenia vyplýva, že obž. P. stiahol poškodenú F. za mikinu, pričom táto aj spadla. Obdobne potvrdil, že P. po predvedení na políciu vulgárne nedával používajúc oplzlé výrazy na Rómov, ako k...y cigánske a tiež sa vyhrážal v tom zmysle, že sa pomstí, keď ho pustia z basy. Tento svedok pri výsluchu dňa 25. 06. 2012 bol konfrontovaný so svojou skoršou výpoveďou zo dňa 31. 08. 2010 a 31. 10. 2011 a uviedol, že sa pridrižava toho, čo vypovedal 31. 08. 2010, kedy usvedčoval P., pokiaľ tento sa vyhrážal, že pozabíja Rómov, ako to bolo v S. T. D.. Odôvodnil to tým, že pri výsluchu zo dňa 31.08. 2010 si to pamätal. Pri ďalšej konfrontácii zo dňa 06. 03. 2013 (č.l. 360-363) poškodený F. C. taktiež uviedol, že páchatel (ktorého popis zhodoval s obž. P.) sa na polícii vyhrážal Rómom, že ich zabije. Poškodený V. C. po vznesení obvinenia vypovedal tak, že obaja útočníci sa na Opletalovej ulici vyhrážali fyzickou likvidáciou tam prítomným Rómom a taktiež vulgárne im nadával. Poškodený I. C. po vznesení obvinenia vypovedal v tom zmysle, že sa im páchatelia vyhrážali zabitím. Nepriamy svedok Q. N. dňa 27. 02. 2013 uviedol, že obaja páchatelia sa vyhrážali Rómom zabitím, čo sa dozvedel od vlastnej dcéry D. N.. Táto bola vyslúchnutá po vznesení obvinenia, kedy uviedla, že si na udalosť už presnejšie nespomína, ale to, že niektorí muži vykrikovali, že treba vyzabíjať Cigánov, si pamätala, ako aj to že, niektorý z páchatelia sácali do A. F.. Vo svojej výpovedi táto však jednoznačne usvedčovala oboch obžalovaných z toho, že sa vyhrážali vyvraždením Rómov z rodiny C. a tiež obaja používali vulgárne urážky voči Rómom. Videla aj to, že P. strkal do poškodenej F. G. I. C. vypovedala, že si na útok už podrobne nepamätá, avšak uviedla, že útočníci mali verbálne útočiť voči Rómom a kričať, že všetkých treba vyzabíjať. Svedok Q. H. po vznesení obvinenia usvedčoval obžalovaného P. z toho, že sa vyhrážal zabitím tam prítomným Rómom a použil vulgárne vyhrážky, pričom podľa odvolateľky z tejto jeho výpovede je dôvodné usudzovať, že poškodenej Z. F. aj padla v dôsledku útoku zo strany P.. Tento svedok pred vznesením obvinenia taktiež usvedčil P. z toho, že sa vyhrážal zabitím Rómov, pričom vlastného vyjadrenia si už na ďalšiu časť útoku nepamätal. Svedok N. C. vo svojich výpovediach sa vyjadril v tom zmysle, že útočníkmi boli obaja obžalovaní, ktorí aj vulgárne nadávali poškodeným. Svedok H. podľa odvolateľky usvedčil obžalovaných z toho, že verbálne útočili na Rómov a vyjadroval sa v tom zmysle, že by všetci mali skapať a mal ich všetkých vystrieľať R.. Podľa odvolania okresný súd nesprávne posudzoval niektoré vyjadrenia a slová svedkov, pokiaľ oboch obžalovaných oslobodil spod obžaloby, pričom poukazuje aj na výpoveď príslušníka PZ, svedka G.. Taktiež uvádza, že je si potrebné uvedomiť, že na konanie účastníkov konfliktu mali určite vplyv aj medializované udalosti v S. T. D. (vražda viacerých Rómov) a najmä vplyv alkoholu, ktorý obaja obžalovaní konzumovali vo zvýšenej miere. Preto z tohto hľadiska konanie obžalovaných, i keď navonok nelogické (dovtedy nemal s touto etnickou skupinou žiadny problém, dvaja obžalovaní napadli početnú skupinu Rómov, ktorá bola v presile a pod.) dáva zmysel. Podľa záverov odvolania je potrebné prijať záver, že skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní, sa stal, že sa ho dopustili obaja obžalovaní tak, ako sa im kladie za vinu v podanej obžalobe, preto prokuratúra navrhla zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie, pretože okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Krajský súd v Bratislave vykonal vo veci verejné zasadnutie, na ktorom zástupkyňa krajskej prokuratúry zotrvala na dôvodoch podaného odvolania, nakoľko okresný súd nesprávne zhodnotil dôkazy, najmä výpovede svedkov, i keď sa medzi nimi vyskytli rozpory, avšak ich prvotné výpovede v prípravnom konaní boli objektívne, keďže na skutkové okolnosti si pamätali lepšie. Trvala na tom, že z úst obžalovaných na adresu tam prítomných Rómov odzneli urážlivé, výhražné slová, preto ich oslobodenie považuje za nezákonné, preto navrhla odvolaniu vyhovieť a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal rozhodol.

Obhajca obžalovaného P. P. navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné a uviedol, že v plnom rozsahu sa stotožňuje so všetkými výrokmi napadnutého rozsudku, keďže dôkazy na hlavnom pojednávaní boli správne vyhodnotené. Poukázal na okolnosti prípadu a vypätú situáciu pri zadržaní obžalovaných, ako aj na skutočnosť, že aj samotní obžalovaní boli napadnutí.

Obžalovaný P. P. sa pripojil k záverečnému návrhu svojho obhajcu a uviedol, že v súčasnosti sa nachádza vo výkone trestu v inej trestnej veci a neustále je konfrontovaný s výhražnými prejavmi zo strany rodiny C., ktorí sú taktiež vo výkone trestu. Prejavil ľútosť nad skutkom, ale to, čo sa vtedy tam udialo bolo v tej situácii vyprovokované, pričom boli napadnutí aj oni.

Obžalovaný I. C. uviedol, že sa cíti byť nevinný, v plnom rozsahu sa stotožnil s rozsudkom súdu prvého stupňa.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozsudku v zmysle ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. veľmi podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, aj tých, ktoré si navzájom odporujú. Z jeho odôvodnenia je taktiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti, na ktoré aj odvolací krajský súd poukazuje, bez potreby ich opakovať.

Odvolací súd je toho názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu, pričom odvolací súd je názoru, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.. V posudzovanom prípade stoja proti sebe dve skupiny dôkazov. Prvá skupina dôkazov je v prospech obžalovaných a druhá skupina v ich neprospech.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že obaja obžalovaní (C. P. a I. C.) jednoznačne popreli svoju vinu na v obžalobe popísanom skutku. Ako uviedli, ani jeden z nich sa s vedomím nevyhrážal Rómom zabitím, ani nikoho na to nepodnecovali, v čase skutku nemali nič v rukách. Na mieste skutku boli v presile Rómovia, preto na nich ani neútočili. Pred skutkom boli v bare „O.“ a po odchode z neho vykrikovali na ulici iba slovanistické heslá, žiadne rasistické slová vtedy nepadli. Keď po ceste prechádzali spolu aj so svedkami I. P. a N. C. okolo skupine Rómov, práve títo na nich začali niečo vykrikovať. Niektorí z tej skupine Rómov sa rozbehli k svedkovi N. C., ktorý práve chcel prejavíť nejakú sústrasť, ale tohto niektorý Róm aj udrel, dal mu facku a vzápätí sa strhla meľa (zmätok). Napokon údery od Rómov zasiahli tak svedka P., aj svedka N. C. a oboch obžalovaných. Keď obžalovaný M.

C. povedal, že zavola políciu, jeden z Rómov ešte aj jeho udrel päšťou do tváre. Podľa nich obvinenie bolo voči nim vykonštruované. Po útoku nevideli, že by niekto z Rómov bol zranený. Obžalovaný P. si pripustil, že je možné, po príchode polície použil nejaké vulgarizmy, lebo nechápal, prečo zakročila polícia práve voči nim a nie voči Rómom. Obžalovaný P. si na presné slová už nepamätal, ale určite neboli to vyhrážky uvedené v obžalobe. Taktiež uviedol, že on sám nemal žiadny dôvod sa tak vyhrážať, napokon on mal narazené rebrá a oko zaliate krvou. Komunitu poškodených síce poznal, ale nikdy v minulosti s nimi zásadnejší problém nemal.

Obsah výpovedí obžalovaných potvrdzujú predovšetkým svedkovia N. C., I. P., napokon aj svedkvia M. H., P. G., I. C., H. C., C. D., I. D., H. G. a U. D.. Svedok N. C., brat obžalovaného I. C., vo svojich všetkých troch výpovediach tak z prípravného konania a hlavného pojednávania skutok zhodne popísal, že to boli práve oni, ktorých Rómovia napadli, najprv nadávali im slovami „gádzovia“, preto potom sa ani jeho brat neudržal a povedal na ich adresu urážlivé slová, ktorí potom začali narážať na ich farbu pleti, avšak nepočul, že by sa jeho brat alebo niekto iný vyhrážal zabitím Cigánom. Išlo tu skôr o slovné doťahovanie sa. Ako sa zranil jeho brat, to nevidel. On sám sa ešte chcel vyjadriť úprimnú sústrasť nad úmrtím niektorých Rómov, avšak V. C. mu dal bez výstrahy facku a na ľavé ucho. Svedok M. P. taktiež potvrdil, že akom prechádzali okolo domu C., z ktorého vybehlo asi 10 ľudí, v rukách mali pajsery a strhla sa bitka. Tvrdil, že žiadne neonacistické, či rasistické slová z ich strany však vtedy tam neodznili. Svedok H. C. tiež potvrdil hluč z ulice a videl, že skupina Rómov sa rozbehol k mladým chlapcom stojacím na ceste a jeden Róm zaútočil na bratov C.. Žiadne vyhrážky zabitím nepočul, ani hanlivé výrazy na rómske etnikum. Obdobne vypovedali v podstate aj svedkovia C. a I. D., resp. U. D., N. G. a I. H.. G. H. G. a I. C. vypovedali, že počuli z ulice len krik a hádku, nadávky na Rómov počula len C., pokiaľ to uviedla v prípravnom konaní, pričom na hlavnom pojednávaní to upresnila, že to počula nepriamo od ostatných Rómov.

Z výpovedí svedkov D. N., Q. N., G. C. nevyplývajú žiadne relevantné skutočnosti, nakoľko o celom incidente mali vedomosť iba z počutia.

Obžalovaných zo spáchania skutku najviac usvedčovali v podstate len svedkovia Z. F., V. C., F. C.. F. si pamätala toľko, že jeden z obžalovaných jej povedal, že je špinavá Cigánka, potom ten istý vykrikoval - nadával, že špinaví Cigáni a treba ich pozabíjať. V. C. vypovedal, že v uvedený deň boli vonku, bolo už šero a obžalovaný P. išiel aj s C. zo šenku a vykrikovali, že treba zabiť všetkých C. rovnako. Potom sa strhla hádka a obžalovaný P. chytil A. F. za sveter a dal jej facku, ale presne to nevidel. Počul, že P. hovoril, že „Cigáni špinaví, treba vás vystrieľať ako ten R., idem si pre pištoľ.“ Taktiež uviedol, že podobne sa vyjadroval aj druhý obžalovaný - C., ale ten nehovoril, že ide domov pre pištoľ. Do príchodu policajtov bola len hádka, k fyzickému násiliu medzi nimi neprišlo. Treba tu ale uviesť, že tento svedok v prípravnom konaní ohľadne skutku vypovedal odlišne, pričom na hlavnom pojednávaní nevedel si vysvetliť tento rozdiel, len uviedol, že vtedy si skutok lepšie pamätal. Svedok F. C. v prípravnom konaní raz vypovedal, že v čase skutku bol vonku a počul za rohom volanie Z. F. a keď prišiel k nej, videl ako traja chalani, ktorí mali vypité utekali k zastávkam. Videl, ako obžalovaný P. stiahol Z. F. dole a nadával jej do Cigánov a , že je k...a. Vyhrážal sa, že keby mohol, on by to postrieľal. Bol napitý a takto aj on bral. Následne prišli kukláči, ktorí zbili z jedného obžalovaných. V ďalšej svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že ako stáli vonku pred domom, počul, že Z. F. kričí o pomoc, pričom videl chlapa v hnedej bunde utekať a kričať, „ Vy kurvy cigánske, aj vás vyzabíjam ako to bolo v S.“. Ten chlap na F. následne kričal, ty kurva cigánska. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že predtým, ako ho F. zavolala, nepočul žiadny krik, nevidel ako sa dostala F. na zem, len toľko, že traja muži utekali. Žiadny fyzický kontakt medzi nimi a obžalovanými nevidel. Či boli pri tom použité aj vyhrážky, respektíve kedy, pri ktorom pokuse a či boli takého obsahu a významu, že boli spôsobilé vzbudiť v iných osobách dôvodnú ujmu sa bez rozumných pochybností preukázať nepodarilo.

Odvolačný súd opakuje, že niektorí svedkovia si na žiadne vyhrážky nepamätajú, iní áno, ale len matne, resp. o nich vypovedali rozporuplne, teda aj z tohto by sa dalo usudzovať, že ak by skutočne k nejakým závažným vyhrážkam zo strany obžalovaných došlo, zrejme by si prítomné osoby na ne stále rovnako pamätali. To platí o to viac, ak by boli vyhrážky takého charakteru, že by v nich vzbudili strach o svoj život či o svoje zdravie. Ani podľa názoru odvolacieho súdu sa nedá celkom nepochybné ustáliť čo a ako bolo obžalovaným povedané a ak aj boli povedané nejaké vyhrážky, či nešlo len o silné slová, respektíve, či ich neuviedla iná osoba, ktorá stála na strane obžalovaného. Pritom treba zohľadniť aj druhú stranu,

a to výpovede obžalovaných, ktorí rovnako vypovedali, že to boli práve oni, na ktorých Rómovia bez akéhokoľvek dôvodu fyzicky zaútočili.

Odvolací krajský súd zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že z vykonaného dokazovania tak z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania nevyplýva žiadny dôkaz, ktorý by objektívne preukazoval rasovú nenávisť a neznášanlivosť obžalovaných voči svedkom, ktorí sú z Rómskeho etnika. Skutok podľa obžaloby okresnej prokuratúry opiera svoje tvrdenie o svedkov - poškodených, ktorí by mali obsah skutku v obžalobe potvrdzovať. Keďže v priebehu dokazovania pred okresným súdom vznikli značné rozpory v jednotlivých výpovediach svedkov - a tzv. poškodených, pričom tieto rozpory nevedeli svedkovia hodnoverne vysvetliť, resp. vyvrátiť, preto konštatácia, že sú to rozpory, ktoré značne spochybňujú vierohodnosť týchto osôb a spochybňujú aj to, či sa skutok tak ako je uvedený vo výrokovvej časti obžaloby stal, je celkom na mieste..

Aj podľa názoru odvolacieho súdu existujú zjavné (dôvodné) pochybnosti o tom, či došlo k vyhrážkam tak ako sú popísané v skutku uvedeného v obžalobe a ak aj áno, je tu aj dôvodná pochybnosť, či by boli spôsobilé tieto vyvolať dôvodnú obavu k podnecovaniu k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., resp. či by práve ich konaním došlo aj k prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák..

Pokiaľ ide o skutok uvedený v obžalobe, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. , v znení zákona č. 576/2009 Z.z.v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., v znení zák. č. 576/2009 Z.z., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., tak z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nevyplývajú také nepochybné závery, z ktorých by sa dalo vyvodiť, že obžalovaní sa skutočne vyhrážali takým spôsobom, resp. tak konali, ktorý je uvedený v skutkovej vete obžaloby. Práve použitie tam uvedených eminentných vyhrážok zo strany obžalovaných bolo tou skutočnosťou, ktorá mala zakladať trestnoprávne relevantné konanie a následok a preto pre záver, či bolo preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe stal je podstatným nepochybné zistenie o tom, že k použitiu vyhrážok na adresu skupine osôb pre ich príslušnosť k etnickej skupine a bola zámienkou pre vyhrážanie sa z tam uvedených dôvodov skutočne došlo, resp. že by boli takého charakteru, že by sa dalo uvedené konanie právne posúdiť aj ako hrubú neslušnosť či výtržnosť. Len tieto časti skutkovej vety, ktoré sa týkajú vyhrážania totiž môžu napĺňať znaky skutkovej podstaty trestného činu a preto pre záver o tom, či sa skutok stal alebo nestal má význam len zistenie, či táto časť skutkových okolností bolo dokazovaním nepochybne ustálená (preukázaná).

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Odvolací súd uzatvára, že výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, či len na, do určitej miery, pravdepodobných skutkových záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchal obžalovaný tak ako je uvedené v obžalobe. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu veci, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené fakty a nie len o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť tú, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia (R 46/1963). Súd prvého stupňa preto postupoval v súlade so zákonom, keď na skutok uvedený v obžalobe aplikoval zásadu in dubio pro reo a oslobodil obžalovaných spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. por. Odvolací súd pritom nekonštatuje, že obžalovaní sa nedopustili skutku uvedeného v obžalobe (teda, že sa nevyhrážali spôsobom tak ako je tam uvedené), ale konštatuje, že nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že sa skutku uvedeného v obžalobe dopustili. Nedokázaná vina tu má však rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina a tým je oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.